

РЕШЕНИЕ

№ 33299

гр. София, 13.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 19.09.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов
Елеонора Попова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6908** по описа за **2025** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208– чл.228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Чобанче“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Г. К. Т., чрез пълномощник адв. Г. срещу решение № 1950/29.05.2025г. по НАХД № 1513/2025 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 22- и състав, с което е потвърден електронен фиш (ЕФ) серия К № 9697179, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи.

В касационната жалба са релевирани доводи за неправилност и необоснованост на съдебното решение, като постановено при неправилно тълкуване на материалния закон във връзка с установените факти и обстоятелства. По- конкретно посочва, че електронният фиш, връчен на жалбоподателя се различава по съдържание от екземпляра, представен с административната преписка- в първия, като нарушител е посочено дружеството– касатор, а при втория- законния представител на дружеството касатор. В тази връзка бил и другия порок в процесния електронен фиш- предвид санкционираното лице-юридическо, а в същото време била наложена глоба, а не имуществена санкция. Иска се отмяна на решението и постановяване на друго по същество, с което да се отмени ЕФ. Претендира се присъждане на разноски за процесуално представителство за двете инстанции.

Ответникът директор на Столична дирекция на вътрешните работи, редовно уведомен, не изпраща процесуален представител. По делото са постъпили писмени бележки с позиция по същество на спора. Оспорват се заключенията, наведени с касационната жалба. Претендира

присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., редовно уведомен, в съдебно заседание дава становище за правилност и законосъобразност на решението на СРС.

Настоящият състав на Административен съд София град, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба, доводите на страните, както и след служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК за валидност, допустимост и съответствие на решението с материалния закон, въз основа на установените факти, приема следното от правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

С атакуваното решение СРС е потвърдил електронен фиш серия К № 9697179 на СДВР, с който за нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП и на основание чл. 189, ал. 4, във връзка с чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 3 от ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на 100,00 лева.

Въззивният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 09.09.2024 г. в 11:43 часа, в [населено място] по [улица] до № 459, с посока на движение от Околовръстен път към [улица], при ограничение на скоростта 50 км./ч. за населено място, е засечена скоростта на движение на моторно превозно средство – лек автомобил „Ф. Ф.“, с регистрационен номер ВТ 8017 КХ. О. скорост на движение е 76 км./ч., при грешка в измерване на скоростта от 3 км./ч., при разрешена такава – 50 км./ч. Констатирано е превишаване на разрешената скорост със 26 км./ч. Техническото средство, с което е установено движението с превишена скорост, е преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации тип CORDON M2 MD 1193.

Въз основа на така установената фактическа обстановка СРС е извел извод, че при издаването на електронния фиш не са допуснати нарушения на материалния закон и процесуалните правила, които да накърняват правото на защита на нарушителя. Приел е също така за безспорно установено, че е осъществен състава на извършеното нарушение. Обсъдил е и размера на наложената глоба, както и неприложимостта на чл. 28 от ЗАНН. С тези мотиви е потвърдил електронния фиш.

Настоящият касационен състав възприема мотивите в оспореното решение, касаещи същността на електронния фиш, процедурата по неговото издаване, както и приложимите правни норми, но намира, че касационната жалба срещу обжалвания съдебен акт е основателна по следните съображения:

На първо място, жалбата, по повод на която е образувано производството пред СРС е подадена от „Чобанче“ ЕООД. Към жалбата е приложен в заверено копие Електронен фиш серия К, № 9697179, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи /л. 5 от адм. дело № 1513/2025г. по описа на СРС/. Видно от съдържанието на същия ЕФ, е съставен против "Ч." ЕООД, със седалище [населено място], както и на мястото обозначено за ЕГН/ЕИК е посочено ЕИК на дружеството. Дружеството е посочено като нарушител, а фишът е връчен по надлежния ред на законния му представител Г. К. Т..

Същевременно, пред съда от страна на административно-наказващия орган е представено заверено с „Вярно с оригинала“ копие на Електронен фиш серия К, № 9697179, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи, с идентично съдържание, с изключение на посочения субект на отговорност, а именно като нарушител е посочен „Г. К. Т.- законен представител на фирма „Ч. ЕООД““.

Видно от книгата по делото, включително протокола за съдебно заседание, като жалбоподател във въззивното производство е призовавано и участвало юридическото лице Ч.“ ЕООД. Призовките за съдебно заседание и съобщението за изготвено решение също са връчени на дружеството. В диспозитива на обжалваното решение е посочено, че се потвърждава ЕФ за наложена глоба на „жалбоподателя“ /без идентификация кой е той/, в мотивите на съдебния акт изрично се сочи, че производството е образувано по жалба на Г. К. Т., законен представител на „Чобанче“ ЕООД.

Съгласно нормата на чл. 188, ал. 2 от ЗДвП когато собственикът или ползвателят, вписан в свидетелството за регистрация на пътното превозно средство, с което е извършено нарушението, е юридическо лице или едноличен търговец и неговият законен представител не декларира на кого е предоставил управлението на превозното средство, предвиденото по този закон наказание се налага на законния представител на собственика, съответно на ползвателя. Според чл. 83, ал. 1 от ЗАНН, на ЮЛ може да бъде налагана единствено имуществена санкция, но не и глоба.

Съгласно чл. 61, ал. 1 ЗАНН при разглеждане на делото пред районния съд се призовават нарушителят, поискалият обезщетение, включително този по чл. 55, ал. 2, собственикът на вещите, с които е извършено разпореждане или са отнети в полза на държавата, ако не е нарушител, наказващият орган или учреждението, или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, т. 4, както и допуснатите от съда свидетели.

Касационната инстанция намира, че от една страна е противоречива волята на съда досежно страната по делото- жалбоподател в производството, тъй като СРС е разгледал жалба, подадена от юридическото лице „Чобанче“ ЕООД, конституирано като страна в процеса, а неясно защо в съдебния си акт е приел, че жалбоподател е Г. К. Т., законен представител на „Чобанче“ ЕООД. От друга страна, с оглед представянето на заверено копие на електронен фиш от страна на наказващия орган с различно съдържание от този, приложен от дружеството- жалбоподател, районният съд е постановил съдебен акт без да изясни предмета на оспорване и по този начин не става ясно кой от двата електронни фиша е разгледал и потвърдил. При това положение СРС е постановил съдебния си акт при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

На следващо място, касационният състав установи също и че на гърба на екземпляра от фиша, предоставен с административната преписка, е налично и платежно нареждане за заплащане на сумата от 70 лв. с посочено основание „ЕЛ. ФИШ, СЕРИЯ К 9697179/09.09.2024 г.“ и задължено лице Г. К. Т.- законен представител на „Чобанче“ ЕООД. Въпросът с плащането на глобата изобщо не е изследван от въззивния съд. Съобразно разпоредбата на чл. 79б от ЗАНН в случай, че нарушителят не желае да обжалва наказателното постановление в частта относно наложената глоба, може да заплати в 14- дневен срок от връчване на наказателното постановление 80 на сто от нейния размер, освен ако специален закон предвижда намален размер на глобата /ал.1/. В случаите по ал. 1 наказателното постановление влиза в сила в частта относно наложената глоба от датата на плащането. В случай че нарушителят е обжалвал наказателното постановление и в срока по ал. 1 е заплатил глобата, производството по разглеждане на жалбата в тази част се прекратява на основание чл. 63г /ал.2/. Когато с наказателното постановление е наложено и друго по вид административно наказание, наред с глобата, или са отнети вещи в полза на държавата, то подлежи на обжалване само в частта относно размера на кумулативното наказание, разпореждането с веществените доказателства, отнемането на вещи в полза на държавата и присъденото обезщетение по реда на чл. 63б /ал.3/. Алинеи 1 – 3 се прилагат съответно и при наложена имуществена санкция /ал.4/.

При тази правна рамка, следва при новото разглеждане на делото съставът на СРС да изясни има ли спор по фактите по отношение на плащане на глобата по електронния фиш, като след това

процедира с оглед постановеното Определение от 08.07.2025г. по конституционно дело № 7 по описа на 2025 година на К. съд на Република България, с което е допуснато до разглеждане искането на XX тричленен състав на Административен съд– София- град за установяване противоконституционността на чл. 79б от ЗАНН.

За пълнота на изложението, настоящият състав намира за необходимо да посочи, че в диспозитива на съдебното решение липсва коректно индивидуализиране на наказаното лице, още повече предвид посочените по- горе противоречия при конституиране на страната-жалбоподател и мотивите, изложени в самото решение. Волята на районния съд е противоречива и неясна, което пречатства извършването на надлежна проверка на обжалвания съдебен акт от настоящата инстанция.

С оглед изложеното, касационната инстанция намира, че съдебното решение следва да бъде отменено и делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд, който да изясни дали жалбата е допустима, респ. налице ли са основания за спиране на производството, при надлежно конституирани страни и изяснен предмет на спора.

По отношение на разноските, на основание чл. 226, ал. 3 АПК следва да се произнесе въззивният съд при новото разглеждане на делото.

Мотивиран от горното и на основание на чл. 221, ал. 3 от АПК, вр.чл. 63в от АПК, Административен съд-София град, VI касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 1950/29.05.2025г. по НАХД № 1513/2025 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 22-и състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд, при спазване на дадените в мотивите на това решение задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: